Ч. 163. Субота 6 серпня (24 липня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмїнїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Спір Ішпанії з Ватиканом. — Reichspost про полїтичне положенє. — Справа Крети.

Виїзд короля Альфонса за границю викликав не мале зачудованє в полїтичних кругах. Бачать в тім рішуче заперечене поголосок, немов би поміж королем а правительством були поважні ріжниці поглядів. Коли би то було правдою, то король не покидав би своєї столиці. Також не без значіня видає ся обставина, що в принятю в Парижи і Рамбуйлє брав участь також п. Бріян. Звідси здогадують ся, що обговорювано не лише справи заграничні, але також внутрішні і полїтичні відносини Ішпанії а особливо спір з Ватиканом.

„Matin" додає до відвидин короля такі замітки: Коли Каналєяс був в Сан Себастіян, для придбаня королївскої згоди в справі спору з Ватиканом голошено, що король висказав ся супротив него в такий спосіб, немов би хотів показати єму брак довіря. Показує ся тепер, що то неправда. Своїм виїздом ствердив король, що противно має повне довірє до п. Каналєяса і не думає єго вязати. Від осіб з окруженя Альфонса XIII. довідуємо ся ще, що король крім того має для шефа свого правительства личну симпатию.

З Риму пишуть: Знаменна річ, що тепер в Римі перебувають лише два заграничні кардинали: Мері дель Валь і Візер Туто. Перший з них є папским секретарем державним, другий сповідником, а оба довірочними дорадниками Пія X. Їм то приписують почин в зірваню з Францією, а також найновійшого спору з Ішпанією.

Нинїшний стан тої справи так представляє ся: Позаяк ішпаньска амбасада при Ватиканї не єсть звинена і стоїть під управою заступника амбасадора, а з другої сторони позаяк мадридский нунций не зістав відкликаний, проте не може бути бесїди про формальне зірванє. Ватикан оминає всьо, що могло би дати привід до остаточного зірваня. Прийшло би оно само з себе тоді, коли би кортези счеркнули кредит на урдержуванє амбасади при Ватиканї.

У Ватиканї не тратять надії, що спір дасть ся ще в послїдний хвили полагодити. В тім дусї одержав папский нунций в Мадридї вказівки від Апостольскої столиці.

Лїберальні ішпаньскі часописи закидають нунциєви Віко, що то він безнастанно підбурює ішпаньских католиків до опозициї і старає ся, аби они як найострійше виступали против кабінету. Нунций — пишуть ті часописи — присьвятив найбільшу увагу північним провінциям, де побіч католиків також Карлисти поборюють правительство.

Що до становища парляменту, то вияснить ся оно аж в осїннїй сесиї. Чи Каналєяс найде там більшість, годі предвидїти, але Каналєяс не тратить надії і постановив перевести цілу свою лїберальну проґраму.

Віденьска „Reichspost" подає таку статю про будучі союзи між державами:

Російско-японьский договір має свою закулїсову історию. Японія, яка оставала в союзі з Анґлією, стала їй недовіряти, анґлїйска конкуренция в Хінах була для неї небезпечнійша, як конкуренция Росиї, а до того ще Японія побоює ся конфлїкту з Сполученими Державами, в разї якого ледво чи могла би числити на Анґлію. Надто їй в тямці анґлїйска пословиця: „Кров густїйша, як вода". Впрочім Анґлія не може бути дуже приязно настроєна супротив Японії, яка загрожує її північне побереже Австралії своїми фірмами, котрі там

---

6)

Чезіна де Фалько.

Римске оповіданє — В. Урбана.

(Дальше).

Настала глубока мовчанка. Слабе зітханє, тихий поцїлунок — і шелест дерев у вечірнїм вітрі.

Аж ось перепудив їх тупіт коний, голос простацких криків та голосні проклони і заким ще они могли добре розпізнати, що то діє ся або має ся діяти, побачили ся посеред громади закутаних їздців, котрі, узброєні як звичайно, понатягали собі на шоломи і голови білі або чорні каптури на той лад, як то роблять члени похоронних конґреґаций, так, що з їх голов видко лиш було їх очи, котрі їм сьвітили ся від злости, коли они дивили ся ними крізь дірки пороблені в тих каптурах.

— То він! — сказав хтось і в одній хвили наставило ся кілька рук по Вінченца. Той не мав більше нічого лиш короткий штилет, котрий виймив зпід чернечої ризи. Але не тревало й мінутки, як єго перемогли і розброїли. З рани на чолї текла єму кров, за волосе витягнули єго на коня, звязали руки з заду і так повезли єго.

Ся подія відбула ся так борзо, що Чезіна, мов би задеревіла зі страху, прокинула ся із свого запамороченя аж тоді, коли їздцї вже були щезли. Она крикнула як не своїм голосом і пустилась кілька кроків за їздцями на гостинци як до Рокка ді Папа, але небавком побачила, що не зможе нічого вдіяти. Та й щож могла она, слаба дівчина, вдіяти против тілько мужчин, котрі певно не виглядали на таких, що були би приступні для єї просьб і сльоз? То було таке як той камінь, що єго кинути у воду. Потонув в глубинї і не було для него ніякого ратунку.

Відтак опинила ся знов на тім місци, де ще перед кількома хвилями стояла така щаслива, мов би потонула в якімсь солодкім чарі. Не могла ще поняти значіня і звязи тих фактів з собою і надармо питала ся, хто би їй того наробив і длячого вирвали щастє з єї рук, щоби єго в лютій злости знищити. Як колиб в розуму зійшла, водила очима по гладкім мов зеркало верхни озера, але все було знов таке тихе як перед тим, лиш вечірний леґіт шептав з тиха між вершками дерев.

Аж ось впав їй на гадку єї брат Петро. Сама не знала длячого. Не пізнала анї одного з тих їздців, а мішанина голосів, що через хвилю доходила до єї уший, пролунала для неї в страху так, що не лишила їй ніякої познаки по собі. Але якесь інстинктовне чувство казало їй, що єї брат Петро має участь в сій справі. Сотки случайних дрібничок в розмові, слова, які зачула, коли він відозвав ся до батька: „Дайте спокій, якось то ще инакше буде! Не робіть такого крику!" — котрі перед тим прогомонїли без значіня для неї, або може она їх не зрозуміла, набрали тепер значіня для неї. Аж тепер їй стало ясно і все їй говорило: То Петро допустив ся того розбою, то він знищив тобі щастє твого житя.

Стала живійше віддихати, як колиб хотїла на щось рішити ся, очи єї серед темноти шукали чогось. Аж ось блиснув на земли Вінченців штилет, котрий він загубив підчас тої сіпанини. Она схилила ся борзо по него і задихана держала єго хвильку в руцї. Було то досить тяжке оружиє з грубим вістрєм і великою простою з дерева колодкою, котру єї мала, делїкатна як у дитини рука ледви могла обнятн. Щож хотїла зробити? Що мало стати ся? Чи взяла штилет на памятку по Вінченцови? Або може хотїла пімстити ся на него — і за себе або боронити ся, коли би хтось хотів заподіяти їй якого насильства?

Сама не знала. Інстинктовно підоймила оружиє, сховала єго за своїм поясом і пішла поволи зі спущеною головою назад до замку.

Зі Стортом умовила ся, що на знак, який она дасть, він отворить їй малі дверцї коло брами і она буде могла піти через подвірє до своєї спальнї; але в сій хвили, коли вступила на подвірє, зачула голос свого батька, котрий вийшов із замку з якимись двома незнакомими мужчинами. Она пристанула на хвильку під муром в темнотї.

— Якийсь партола, лїкар чудотворець — чула она, як він говорив до тих мужчин — котрий туманить людий і удає перед ними, що уміє лїчити недуги. Двох моїх людий можуть присягнути, що єго тої ночи видїли в Олевано

осідають. Для Росиї користний договір з Японією не лише через те що наслідком его вплив в Манджуриї поділений між ті обі держави, але й через те, що одержавши свобідну руку на всхідно-азийскій граници, Росия може скріпити своє войскове становище в середущій Азиї супротив Анґлиї. Вправді офіцияльно Росия остає в союзї з Анґлією ще з часів короля Едварда, але сей союз був лише виплывом спільної ненависти тих держав до Німеччини, а що король Едвард вже не жиє, то здасть ся і російска та анґлійска політика тепер розійде ся в инших напрямах.

В Анґлиї зачинають тепер сердечнїйше звертати ся до Німеччини, а можна то бачити з бесїди президента міністрів Аскіта в низшій палаті. Але навіть вороги Німеччини в Анґлиї побачили, що для неї буде се велика користь зближити ся до Німеччини і Австриї, що творять на суши природну противвагу російскій суперматиї. В більшім клопотї є Франция. Она остає в союзї і з Росиєю і з Анґлією та бажає, щоби і її союзники між собою були в приязни. Та ледво чи можливе се через російско-японьский союз. Тому Франция бажає усердно позискати для себе Італію. Вправдї Італія офіцияльно належить до тридержавя, але Німеччина і Австрия знають добре, що в разї потреби на неї годї числити. Отже здасть ся з тих причин дійде колись до злуки Німеччини та Австриї з Анґлією; вправдї до сего було би вже давно дійшло, бо старав ся о те ще Чемберлєн, але не вызискав его Більов. Другий раз однако мабуть вже не поминуть такої доброї нагоди.

На Креті вже цілковитий спокій, а мимо того противгрецкий бойкот не устає, хоч шкодить се і самій Туреччинї. Але турецке правительство є безсильне і не може тому зарадити. Невдоволенє з правлїня молодотурків зростає з кождим днем. Одним з доказів сего було заснованє тайного союза Іслягат, що не наміряв вправдї повалити конституциї і відновити самодержавє, але стремів до поваленя молодотурецкого самодержавя. Оно стало там невиносимим, що самодержавє з часів Абдул-Гаміда уважають деякі далеко лекшим. Що після Іслягату повстане новий тайний союз проти молодотурецкого правлїня, се більше як певне.

В Атинах проклямация бойкотного комітету в Царгородї, яка офіцияльно пакликує до бойкоту грецких товарів доти, поки кретийска справа не буде дефінїтивно розвязана, — викликала загальне зачудованє, особливо з уваги на запевненя, які дала Порта представителям опікунчих держав і грецкому послови в Царгородї. В проклямациї проголошено бойкот аж до полагодженя кретийскої справи; тож з того видно, що она є средством, щоби офіцияльною пресією спонукати до офіцияльної інтервенциї. З другого боку подає та проклямация ріжницї в трактованю грецких і чужих товарів, що є наглядним нарушенєм права народів. Бойкот має обняти всї торговельні міста і пристани Туреччини, отже лише рішуче вмішанє европейских держав може зробити конець діланю на шкоду многих всхідних народів.

Новинки.

Львів, дня 5-го серпня 1910.

— **Місця для урльопників.** Краєве бюро працї у Львові приступає с. р. подібно як в попередних роках, до з'орґанізованя посередництва працї для вояків, що виступають з войскової служби. В тій цїли звертає ся те бюро до всїх працьодавців краю з такою просьбою: Хто в місяцях вересни і жовтни або і пізнїйше буде мати вільне місце для офіцияліста, слуги, фахового чи звичайного робітника і т. д., нехай під адресою „Краєве бюро посередництва працї при краєвім видїлї у Львові“ подасть свою адресу, яке місце має вільне, чи там число таких місць, висоту платнї чи иншої винагороди в натураліях і т. п., а в кінци день, коли місце треба обняти. Зголошеня такі треба надсилати до 20 серпня. На підставі зголошень працьодавців краєве бюро працї уложить листу вільних місць для урльопників в Галичинї з 1910 р. Сю листу розішле в кількох тисячах примірників до всїх віддїлів войск, що рекрутують ся з Галичини. Урльопники, що схотять дістати дане місце, мають зголосити ся самі просто у дотичних працьодавців після адрес в тій листі поданих.

— **Дрібні вісти.** З Софії доносять, що найвисша наукова рада ухвалила завести в болгарских ґімназиях науку в російскій мові від 4—6 кляси. Доси наука в тій мові відбувала ся лише в 5 і 6 клясї. — Зі страху перед холерою 4.700 робітників занятих в копальнях вугля коло Таганрога, покинуло роботу і вернуло в родинні сторони. — В Гондурасї виконано в послїдних днях наслідком повстаня 17 вироків смерти а 20 осіб увязнено.— Підчас воздухоплавних пописів на полях Стокель коло Брукселї аеронавт Кенет упав разом з літаком і погиб на місци. — В огородї Яблоновских у Львові повісив ся 19-лїтний шевский ученик П. Бобеляк, занятий у майстра Братра. — З робітників з їмни вуджене мясо, яке купили в Снятині тяжко захорувало. Один з них, Ґжеб з Бжеска, помер в Залучу, а двох инших, Воровича і Захару відвезено в грізнім станї до шпиталю в Снятинї, де лїкар ствердив затроєнє зіпсутою вудженино. — Властитель фабрики хлїба „Меркур“ повідомив полицию, що его візник Іван Паркасевич побрав в фабрицї тютюну у Винниках 1400К і тої суми не віддав. Паркасевича арештовано.

— **Справа каналів.** N. fr. Presse доносить, що справа будови каналів в Австриї буде полагоджена в компромісовій дорозї. Правительство в часї дотеперішних ферий розслїдило основно справу водних доріг і вислїд студий предложить на конференциї бар. Бінерта з президиєю польского Кола, що відбуде ся 20 с. м. Поінформовані польскі круги не уважають ситуациї безнадійною і думають, що переговори дадуть результат успішний, бо правительство хоче показати прихильність для Галичини.

— **В справі жидівскої нужди** відбуде ся д. 12 с. м. анкета краєвого Видїлу у Львові. В анкетї мають взяти участь посли, начальники громад і добродїйних заведень, політики, економісти, дневникарі і т. п. В програму входить обговоренє жидівскої еміґрациї, економічного занятя жидів і справа великого промислу.

— **Репертуар руско-народного театру** в Підволочисках, під дирекциєю Йос. Стадника. Саля „Сокола“. Початок о 8 годинї вечером. —

— А худоба — відозвав ся на то один з тих мужчин.

— Тож то й є — перебив ему її батько, — що викликало підозрінє і потвердило его. Відогнану від вас худобу знайдено укриту в корчах недалеко від Сори. Можете собі її звідтам кождої хвилї відобрати.

— Отже видасте нам того чоловіка?

— Виміняю его за Альбертучча. То річ справедливости. Длячого хочете Альбертучча ще й дальше держати у вязници, коли він очевидно невинний? Верніть нам Стефікоро, як добрі сусіди нашого чоловіка а возьміть зато того якогось чужого злодія волоцюгу. Чим борше повисне, тим лїпше буде для нас всїх.

Тоті мужчини перейшли попри неї а Чезіна приперла ся на хвильку до муру так, як би мала зімлїти. Відтак і она пішла. Дзвонила зубами як би від студени.

Вже мабуть від сего часу здоровлє Чезіни дуже потерпіло. Хоч і не мала на то доказу, що її батько під тим партолою мав па думцї лїкаря Вінченца Цаппі, та все-таки вже сама гадка і обава, що хтось міг би Вінченца яко убийника і злодія розбійника, одвічальним за злочини, яких другі допустили ся, були так страшні, що пригнобили і прибили її душу до крайности. В ночи зривала ся з криком, бо її мучили застрашаючі сни, в день ходила як не своя, перепуджена і недовірчива і всюди підслухувала, чи може случайно не довідає ся чогось докладнїйшого про судьбу Вінченца. Питати ся або пожалувати ся не мала відваги, ніхто її прецї не розумів. Її матїр була під ту пору недужа а від свого батька і брата могла сподівати ся як найлютійшого поступованя, скоро би дала до того хоч би й найменшу причину. Правда иноді шукала розради в тім довірю, що прецї не можуть нікого карати за ті злочини, яких він не допустив ся. Вінченцо потребував лиш сказати, що він невинний і вся брехня, яку завели на него, могла би розлетїти ся і розвіяти ся. Але відтак приходили сни, ті мимовільні прояви її внутрішного стану, котрі її мучили і від котрих готова була зійти з розуму. Виділа, як Вінченца мучили закутані судиї, виділа, як его тіло натягали, як роздушували єму ноги і руки, що аж кров бризкала, виділа, як — і він остаточно від сих мук на тортурах признав ся і до того, чого не зробив.

Правда, при спокійній розвазї мусїла собі знов сказати, що поки що лиш її здогади, що Вінченцо може вже давно на свободї, що єму удало ся втечи або доказати свою невинність. Лиш то не могло їй поміститп ся в голові, що коли так, то чому она доси не дістала від него ніякої звістки, а той сумнів, тота безрадність і шалена обава позбавляли її остаточно щораз більше спокійної розваги. Посилала кілька разів Сторта звідувати ся до Ґенцано і Сори, але завсїгди надармо. Ніхто не міг чи не хотів сказати, що стало ся з Вінченцом. Щож мала чинити? Не мала нікого на сьвітї, до кого мала би довірє.

Одного дня сидїла она знов на своїм бальконї і зі сльозами в очах споглядала на весняний краєвид, далеко аж поза озером Немі, коли до комнати увійшов її брат Петро з молодим Клементеєм Урзінім. Оба були дуже підохочені, а її брат ніс на руцї дорогу, золотом вишивану сукню з червоного і чорного оксамиту, як то носять шляхтянки.

— Убирай ся Чезіно — відозвав ся він голосно і зухвало — поїдемо всї до Риму а ти з нами — на карнавал.

Она споглядала хвилинку мовчаливо на него. Якесь дрожанє і мороз взяли ся її делїкатного тїла, мов би її ждало знов щось страшного і лютого. Правда, що то був час карнавалу, час мясниць, але їй не до того було.

— Я волю тут остати ся, Петре — сказала она наконець.

Та й Клементе станув, видко, по її сторонї, бо сказав тихцем до Петра: Лиши її! Ти хиба вдурів.

— Що? — зареготав ся Петро на то. — Хиба ти їй так дорогу сукню на то дарував, щоби она парадувала в нїй перед стадами буйволів в Кампаниї? Нехай їде з нами до Риму, кажу!

— Я не хочу! — відповіла Чезіна рішучо.

Петро зареготав ся ще голоснїйше. Кинув сукню на стіл і сказав: Мусиш! — А відтак перейшов ніби случайно близенько попри неї і шепнув їй при тім до уха: Побачиш Вінченца!

Відтак все ще сьміючись, вийшов знов з Клементом, котрий ще по дорозї сказав з докором до него: Чортиско з тебе, Петре, Того прецї не потреба.

— Лиш не говори нічого, Клементе — відповів її брат рішучо — лїпше нехай знає, як колиб не знала.

(Дальше буде).

Білети продає раньше реставрация на зелізничім двірци, а від 6 години вечером каса театру.

В суботу, дня 6 серпня 1910 „Мікадо“, оперета комічна в 2 діях Сулівана.

В неділю, дня 7 серпня с. р. „Маруся Богуславка“ історичні картини зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

— **Носатина в перемискім корпусі**, заволічена, як звістно, із Старосамбірщини, куди полки піхоти ходили до стріляня, викликує між войсковими кіньми велике знищене. До неділі, 31 м. м. застрілено 18 коний з 89 п. п., а кождий слідуючий день потягає нові жертви. Від 30 липня перебуває в перемискім корпусі професор войскової академії ветеринарийної і переглянувши коні 89 п. п., переводить охоронне щіплене коний 8 полку драґонів. За застрілені коні державний скарб платить цілу належитість. Пересічна ціна купна виносить 700 корон. Застрілено деякі коні офіцирів вартости 4000 корон.

— **Нещаслива пригода авіяторки.** Коло Больдену (в Анґлії) пані Франк, жінка редактора „Daily Mail“, летячи на своім аероплані, ударила о придорожний стовп так сильно, що апарат упав на землю і убив 15 літного хлопця, що находив ся припадково в тім місци. Пані Франк зломила при тім випадку ногу в двох місцях і покалічила ся на цілім тілі. В найблизшім часї она заповіла, що перелетить аеропляном канал Ля Манш.

— **Шкільництво в Европі.** Один із шведских статистиків обчислив, що Европа має 465.451 шкіл і 1,050.634 учителів, а 41,281.691 учеників. На народні школи видає Европа два міліярди корон, з чого припадає на Анґлію четвертина, на Німеччину третина, на Австрию десятина, на Росию 20-та частина. Найбільше неграмотних має Румунія, бо 75 проц., потім Росия 62 проц., Австро-Угорщина 30 проц., Німеччина лише 0·05 проц., а Швеция 0·01 проц. загалу населеня.

— **Книжковий рух у ріжних народів.** Найбільше книжок — як обчисляє італіяньска „Tribuna illustrata“ — продукують Німці, де появляє ся щороку пересічно 27.000 ріжних книжок. Низше з того огляду стоїть вже Франция, котра щороку продукує около 13.000 книжок. Всї инші народи видають значно менше книжок. В Анґлії появляє ся річно звиш 9000 книжок, у величезних Сполучених Державах около 8000, в малій Швайцарії звиш 7.000, в Італії звиш 6.000, в Голяндиї 3.000, а у великій Австро-Угорщині ледви яких 2.400 книжок.

— **Справа Кріпена.** Бюро Райтера доносить, що др. Кріпен мав вже признати ся до злочину. Заставлено єго до того підступом. Слідчий судия сказав Кріпенови, що судово-лікарска комисия в Льондоні пізнала вже в трупі, найденім в пивници єго дому, єго жінку. На се Кріпен поблїд сильно і признав ся до вини. Зізнав він, що жінка єго вела розпустне і марнотратне житє, удержувала любовні зносини з иншими, і тої причини приходило між ними часто до суперечок. Послїдного разу жінка викликала бучу, закидуючи єму, що удержує любовні зносини зі своєю секретаркою, панною Неве. Від суперечки прийшло до бійки, котра скінчила ся смертию жінки. Вчера переслухано 50 сьвідків в справі Кріпена. Міс Неве зізнала, що про рід смерти Кріпенової не знала. Кріпен приневолив єї одіти ся по мужески і обтяв її волосє. Був для неї брутальний, але она єго любила і тому з ним утекла. Мати єї впевнює в часописях, що вірить в невинність доньки. Оборони дра Кріпена підняв ся голосний льондоньский адвокат Натан Нютон, але під услівєм, ще не буде опирати ся свому виданю Анґлії. Нютон належить до найдорожших адвокатів в Анґлії і тому приятелї Кріпена хотять понести кошти тої оборони. Один актор оповідає в льондоньскій прасї дивний епізод з житя Кріпена: Було се підчас страйку акторів „театрів ріжнородностий“ в 1907 р. Публика висвистала страйколомів і те саме стало ся в театрі „Euston Road“ в Льондоні, де геройка штуки була поведенєм публики так зломана, що вийшла з плачем за кулїси. Єї партнер підійшов тодї до рампи і наговорив публицї дурниць. Кілька хвиль пізнїйше забрав акторку з театру. Мужчиною тим був Кріпен, акторкою „Белль-Ельморе“, а єї партнером актор Етельстон, котрого дня 16 липня с. р. в дивний і доси невислїджений спосіб убито.

Телеґрами.

Відень 5 серпня. Виходячий тут ческий Vidensky Dennik доносить з Праги, що молодеческий комітет розіслав до своїх орґанізаций обіжник, в котрім взиває, що з огляду на можливість скорого розвязаня ради державної належить збирати фонд виборчий і скріпляти поодинокі орґанізациї.

Відень 5 серпня. Polit. Kor. доносить, що японьский амбасадор у Відни вручив міністрови заграничних справ ноту виповідаючу торговельний договор. Рівночасно в тій ноті правительство японьске заявляє, що готово навязати переговори о заключенє нового торговельного договору.

Сараєво 5 серпня. Вчера закрито наради босаньского сойму.

Неаполь 5 серпня. Від середи Везув виказує сильну діяльність.

Петербург 5 серпня. З Токіо доносять, що на Кореї викрито противяпаньский заговор.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руской лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдоклад-нійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкориснійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаю-чих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини ви-льосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні па-пери і уділяє на них за-датки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.